

سال نو را به

مردم زحمتکش

و مبارز ایران

تبریک می گوئیم

صفحه ۴

اعتراضات خیابانی مردم فریدونکنار ادامه دارد

سه روز پس از آغاز شورش اعتراضی مردم دلیر فریدونکنار، این اعتراضات همچنان ادامه دارد.

جمهوری اسلامی برای سرکوب قیام مردم، مزدوران خود را بسیج نمود و نیروهای کمکی از سایر شهرهای مازندران، گیلان و حتا از تهران به محل اعزام نمود. در برابر یورش وحشیانه نیروهای سرکوب، پرتاب گاز اشک آور و شلیک گلوله به صفوف اعتراض کنندگان، جوانان پرشور و سایر اقدار زحمتکش مردم شهر، شجاعانه دست به مقاومت زدند و با آتش زدن لاستیک و سنگر بندی خیابانی، به مقابله با گارد ویژه و نیروهای انتظامی پرداختند. آنگاه مقر سپاه پاسداران را نیز مورد حمله قرار داده و شماری از این مزدوران را مجروح ساختند. مردم خشمگین در ادامه اعتراضات خویش و در پاسخ به وحشی گری مزدوران، ساختمان بسیج، بخش داری و دادگاه انقلاب اسلامی را نیز مورد حمله قرار داده و پرونده های آن را به آتش کشیدند. چند خود رو وابسته به نیروهای انتظامی، دکل پلیس ۱۱۰، کیوسک پلیس، خانه امام جمعه شهر، نیز توسط اعتراض کنندگان به آتش کشیده شد. یک اتوبوس متعلق به شهرداری آمل نیز که در کنار پل مشغول پیاده کردن سربازان بود، مورد حمله اعتراض کنندگان قرار گرفت که پس از فرار و پراکنده شدن سربازان، اتوبوس به آتش کشیده شد.

در صفحه ۸

جاودان باد

یاد جانباختگان فدائی

از هنگامی که مبارزه طبقاتی در پهنه تاریخ ظاهر گردید و مبارزه میان طبقات حاکم و تحت ستم به جری لاینفک از این تاریخ تبدیل شد، تلاش پیشروترین و آگاه ترین انسان های هر دوره و زمانه را شاهدیم که با قهرمانی و از خودگذشتگی در پیشاپیش این مبارزه برای نفی ستمگری گام برداشته اند.

در تاریخ تمام ملت ها، انسان های پیشتاز و آگاهی که در راه رهایی بشریت از قید ستم و اسارت، استبداد و استثمار با ستمگران پاسدار نظم غیرانسانی و ستمگرانه حاکم نبرد کرده و در این راه جان باخته اند، همواره جایگاه ویژه ای را به خود اختصاص داده اند و توده های زحمتکش و تحت ستم، یاد و خاطره آنها را چونان قهرمانان تاریخ خود زنده نگاه داشته اند.

پیدایش نظام سرمایه داری، فصلی نوین در تاریخ مبارزه طبقاتی و نبرد برای رهایی انسان تحت ستم گشود. از هنگامی که طبقه کارگر، پا به عرصه تاریخ جهانی گذاشت و نبردی دوران ساز برای رهایی واقعی و همه جانبه انسان آغاز گردید، سراسر این تاریخ، سرشار از مبارزه، ایستادگی، قهرمانی و از خود گذشتگی دلیرانه انسان هایی ست که در نبرد برای نجات بشریت ستمدیده، از هیچ تلاش و فداکاری دریغ

در صفحه ۲

در این شماره

اقدامات سرکوبگرانه رژیم علیه

زحمتکشان کردستان را محکوم می کنیم!

۶

در هائیتی چه می گذرد؟

۳

برگزاری مراسم ۸ مارس در ایران و جهان

۵

اخباری از ایران

۲

جاودان باد یاد جانباختگان فدائی

نورزیده و با افتخار و سرفرازی در این راه جان باخته اند.

مبارزه و مقاومت حماسه آفرین کموناردهای پاریس و ایستادگی قهرمانانه و تا پای جان، در برابر دشمنان بشریت، تنها یک نمونه از حماسه آفرینی و قهرمانی پرچمداران پیشتاز کمونیسم ورهائی بشریت ستمدیده بود.

مرتجعینی که در پاسداری از نظم ستمگرانه و نکبت بار سرمایه داری و در انقیاد نگهداشتن میلیونها کارگر زحمتکش، هزاران کمونارد قهرمان را قتل عام کردند، در سراسر قرن بیستم نیز وحشی گری را به اوج خود رساندند و میلیون ها کمونیست را که سنت پایداری کارگری و کمونیستی و مبارزه تا پای جان را در برابر مرتجعین سرمایه دار، از کموناردهای پاریس آموخته بودند، در کشورهای مختلف جهان به قتل رساندند.

در تمام دوران تاریخ بشریت، حتا در دوران قرون وسطا نیز نمی توان نمونه ای پیدا کرد که تنها در طول یک قرن، میلیون ها انسان به خاطر عقایدشان، به خاطر دفاع شان از تعالی و رفاه و پیشرفت بشریت و نجات انسان، از بند ستم و استعمار، این چنین بی رحمانه و وحشیانه توسط طبقه حاکم جهان کشتار شده باشند.

کمونیست های ایران نیز در طول یک قرن گذشته همواره توسط رژیم های مرتجع حاکم سرکوب و کشتار شده اند. هزاران کمونیست در این سال ها به جوخه اعدام سپرده شده اند. تنها در طول ۲۳ سالی که از موجودیت سازمان ما می گذزد، متجاوز از هزاران تن از اعضاء، فعالین و هواداران سازمان ما به دست جلادان رژیم سلطنتی و جمهوری اسلامی به قتل رسیده اند.

از لحظه ای که موجودیت سازمان، با حماسه آفرینی فدائیان در سیاهکل اعلام گردید، تا به امروز، طبقه حاکم بر ایران بیشترین کینه و دشمنی را نسبت به سازمان ما از خود نشان داده و بی رحمانه رفقای ما را به قتل رسانده است. دلیل آن نیز واضح است: آشتی ناپذیری سازمان با نظم ارتجاعی و ستمگرانه حاکم، مبارزه سرسختانه و استوار با طبقه حاکم سرمایه دار و دفاع از منافع توده های کارگر و زحمتکش، آزادی و سوسیالیسم.

سازمان ما، در شرایطی پایه گذاری شد که رژیم شاه در پی سال های سرکوب و کشتار پس از کودتا، به خود می بالید که هرگونه مقاومت، مخالفت و اعتراض نسبت به نظم ستمگرانه حاکم را در هم کوبیده و ایران را

به جزیره امن و آرام مطلوب ارتجاع جهانی تبدیل کرده است.

وقتی که رفقای بنیانگذار سازمان ما در ۱۹ بهمن ۱۳۴۹، با عملیات مسلحانه در سیاهکل، پوشالی بودن ادعاهای رژیم را برملا کردند و با حماسه آفرینی و قهرمانی نشان دادند که کمونیست های ایران همچنان نگهدارنده و مدافع سنتهای کمونیستی پایداری و از خود گذشتگی در مبارزه ولو در دشوارترین شرایط، به خاطر اهداف سوسیالیستی طبقه کارگر و آزادی خواهی عموم توده های مردم ایران هستند، رژیم شاه، خشن ترین و وحشیانه ترین شیوه سرکوب و کشتار و شکنجه را به کار گرفت تا مگر این مقاومت و پایداری را درهم بکوبد. لذا در همان اسفند ماه ۱۳۴۹ نخستین گروه از فدائیان، رفقا علی اکبر صفایی فراهانی، جلیل انفرادی، محمد رحیم سمایی، معینی عراقی، محدث قندچی، هوشنگ نیری، فرهودی، سیف دلیل صفایی، غفور حسن پور، عباس دانش بهزادی، اسحاقی، مشیدی، بنده خدالنگرودی و محمد هادی فاضلی را پس از شکنجه های وحشیانه به جوخه اعدام سپرد و با آب و تاب خبر آن را از رادیو اعلام کرد تا گویا درس عبرتی برای دیگران باشد. اما بالعکس، پاسخ دندان شکنی از فدائیان گرفت که روز به روز بر تعداد آنها افزوده شد. اهداف عالی انسانی سازمان و پیگیری و سازش ناپذیری آن با ارتجاع حاکم بر ایران، شعله های مبارزه و مقاومت را فزوزان تر ساخت.

رژیم شاه دیوانه وار به وحشی گری ادامه داد. صدها تن از برجسته ترین زنان و مردان فدایی را به جوخه اعدام سپرد و در خانه ها و خیابانها به قتل رساند و هزاران تن را به بند کشید، اما مقاومت و مبارزه همچنان استوار ادامه یافت. این مبارزه و مقاومت قهرمانانه که از سرشت ایستادگی و مقاومت کارگری بر می خیزد چنان محبوبیتی در میان توده های زحمتکش و روشنفکران انقلابی یافت که انعکاس خود را به خوبی در روی آوری انبوهی از توده های کارگر و زحمتکش و روشنفکران انقلابی به سازمان در جریان سرنوشتی رژیم شاه و پس از آن نشان داد. توده های زحمتکش مردم بدین طریق بر مبارزه فرزندان قهرمان خود ارج نهادند. همین سنت ایستادگی و مقاومت کمونیستی، در ابعادی وسیع تر در برابر وحشی گری رژیم جمهوری اسلامی نیز تداوم یافت. حکومت اسلامی صدها تن از برجسته ترین کادرهای سازمان و حتا هواداران سازمان را به قتل رساند. چندین برابر رژیم شاه،

اخباری از ایران

تجمع اعتراضی کارگران در لرستان

روز ۱۷ اسفند، کارگران پروژه دانشگاه بزرگ لرستان، در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای خویش، در برابر در ورودی دانشگاه، دست به تجمع زدند. حدود شش ماه است که دستمزد کارگران پرداخت نشده است، در عین حال با وجود آنکه این کارگران حداقل مدت ۱۰ سال است که در این پروژه مشغول به کار هستند، اما هیچگونه قراردادی با آنها بسته نشده است و فاقد هرگونه ضمانت شغلی می باشند. در این تجمع اعتراضی کارگران اعلام کردند، برای دست یابی به خواست های خود، اگر لازم باشد، تا یک ماه به تجمع اعتراضی ادامه خواهند داد.

اجتماع اعتراضی کارگران مس خاتون آباد

به دنبال اجتماعات اعتراضی کارگران پروژه مس خاتون آباد که مورد یورش وحشیانه و تیراندازی نیروهای سرکوبگر قرار گرفت و چند قربانی برجای گذاشت، دست اندرکاران این پروژه، برای فرونشاندن خشم کارگران، حاضر شدند، شماری از کارگران را به کار باز گردانند، اما با گذشت چند هفته، صاحبان کارخانه مجدداً این کارگران را اخراج نمودند. به دنبال آن کارگران مس خاتون آباد روز چهارشنبه ۱۳ اسفند بار دیگر دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر فرمانداری، خواستار بازگشت به کار و رسیدگی به مشکلات خود شدند.

نامه اعتراضی

کارگران کارخانه "اهواز فانوس" در استان قزوین، با ارسال یک نامه، اعتراض خود را نسبت به واگذاری این کارخانه به پیمانکار و عدم پرداخت چهار ماه حقوق و مزایای خود اعلام کردند.

اخراج کارگران در قزوین

کارخانه پارس چرخ واقع در شهر صنعتی البرز، ۷۰ کارگر را اجباراً باز خرید نمود. شرکت ایران کرک و جهان نخ نیز تعطیل و مجموعاً ۱۹۰ کارگر کار خود را از دست

اخباری از ایران

دادند. در عین حال حدود ۲۰۰ کارگر شرکت کوراوغلی مدت یک سال، ۳۰ کارگر کارخانه صمدیان مدت سه سال، کارگران کارخانه نازنخ، نقش ایران، ظروف مقوایی، هوا، فرش پارس ودهها کارخانه دیگر در این استان، ماههاست که دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند.

بلا تکلیفی کارگران چوب اسالم

نزدیک به ۱۵۰ تن از کارگران صنایع چوب اسالم که مدت ۱۷ ماه تحت پوشش بیمه بیکاری قرار داشتند، پس از اتمام این دوره و برای تجدید آن به محل شرکت مراجعه کردند که از ورود آنها ممانعت به عمل آمد. قابل ذکر است که عمده ترین سهام داران این کارخانه سازمان تامین اجتماعی و صندوق بازنشستگی کشوری هستند و به بهانه تغییر ساختار کارخانه، هم اکنون دهها تن از کارگران بلا تکلیف و در معرض اخراج قرار دارند.

دستمزد کارگران

پرداخت نمی شود

حدود سه ماه است دستمزد کارگران شرکت هودگیلان (واقع در جاده اصلی رشت - فومن) پرداخت نشده است. عیدی و پاداش آخر سال کارگران نیز پرداخت نشده است. کارگران خواستار پرداخت مطالبات معوقه و همچنین اجرای طرح طبقه بندی مشاغل می باشند که در این رابطه نامه ای نیز به اداره کار نوشته اند.

نامه اعتراضی

کارگران نساجی

کارگران نساجی پارس ایران، در یک نامه اعتراضی ضمن اشاره به وضعیت وخامت بار معیشتی خود، خواستار پرداخت دستمزدها و سایر مطالبات خود شدند. شایان ذکر است که پارس ایران از سال ۷۹ به حالت تعطیل در آمده است و از حدود سه ماه پیش برق کارخانه نیز به کلی قطع شده است. کارگران این شرکت در حالت بلا تکلیفی به سر می برند و بیش از ۷ ماه است که دستمزد ۲۰۰ کارگر این کارخانه پرداخت نشده است. در عین حال ۸۰ کارگر این کارخانه که بازنشسته شده اند، هنوز حق سنوات قانونی خویش را دریافت نکرده اند. کارگران نسبت به این وضعیت شدیداً اعتراض دارند و خواستار رسیدگی به مشکلات خود می باشند.

مبارزه کارگران برای افزایش دستمزد ادامه دارد

به گزارش ایلنا، پس از گذشت ۱۸ روز از برگزاری اجلاس اول شورای عالی کار در مورد تعیین حداقل دستمزد سال ۸۳، وزارت کار و امور اجتماعی، سید حداقل معیشت سال ۸۲ را به نمایندگان کارفرما و کسانی که در شورای عالی کار عنوان نماینده کارگران را یدک می کشند، ارائه نداد. با وجود آن که از جانب همین به اصطلاح نمایندگان کارگران اعلام شده بود، که بر مبنای سید هزینه سال ۸۱ نیز حاضرند با دولت و کارفرما توافق کنند، اما دولت به این مسئله نیز رضایت نداد و در نشست روز بیستم اسفند شورای عالی کار، مباحث مربوط به افزایش دستمزدها به نتیجه نرسید.

بنابه گزارش همین خبرگزاری، قرار شده است دستمزدهای کارگری بر مبنای نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی (حدود ۱۹/۵ درصد) اضافه شود. روشن است که این حد نازل افزایش دستمزد، نه فقط با خواست کارگران بسیار فاصله دارد بلکه به هیچوجه پاسخگوی حتی نیازهای اولیه کارگران هم نمی باشد. مبارزه کارگران برای افزایش دستمزدها، ادامه خواهد یافت.

تجمع اعتراضی بازنشستگان

بیش از ۱۵۰ تن از بازنشستگان روز سه شنبه ۹ اسفند در محوطه سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، یک تجمع اعتراض آمیز برپا کردند و خواهان پرداخت مطالبات معوقه خود شدند. از آنجا که پاسخ مناسبی به بازنشستگان داده نشد، اجتماع اعتراضی آنان روز بعد نیز ادامه یافت.

اعتصاب کارکنان بیمارستان

صبح روز یکشنبه ۱۷ اسفند تمامی کارکنان بیمارستان رازی رشت اعم از پرستاران، بهیاران و کادر خدماتی و اداری، متحدا دست از کار کشیدند. اعتصاب کنندگان با تجمع در محوطه بیمارستان، خواستار پرداخت چند ماه حقوق معوقه و احقاق حقوق خود شدند.

اعتصاب و تحصن پرسنل

بیمارستان فیروزگر

حدود ۶۰ تن از کارکنان بیمارستان فیروزگر در اعتراض به عدم پرداخت

در صفحه ۶

در هائیتی چه می گذرد؟

از اوایل ماه فوریه جاری هائیتی وارد بحرانی ژرف شد. درگیری های مسلحانه، شورش و دخالت های خارجی به ریاست جمهوری ژان پیر تران آریستید پایان دادند. نیروهای مسلحی که خواستار سرنگونی آریستید بودند چه کسانی هستند؟ اپوزیسیون هائیتی چه می خواهد؟ نقش توده های مردم در رخدادهای اخیر چیست؟ آریستید کیست و چرا برخی از قدرت های خارجی ابتداء حامی وی بودند و سپس رهاش کردند؟

هائیتی کشوری است با ۲۷۷۵۰ کیلومتر مربع وسعت و ۸ میلیون نفر جمعیت و در بخش غربی جزیره ای قرار دارد که سابقاً «اسپانیای کوچک» نامیده می شد. امروز این جزیره از دو کشور هائیتی و دومینیکن تشکیل شده است و در مرزهای آبی خود با سواحل شرقی کوبا و سواحل شمال شرقی جامائیکا همسایه است.

دویست سال است که هائیتی استقلال خود را اعلام کرده است. اما دویست سال است که استعمارگران قدیم با لشکرکشی و میسیونرهای مذهبی و امپریالیست های امروز با لشکرکشی و نهادهای جاسوسی و اقتصادی خود چون «سیا»، بانک جهانی و صندوق بین المللی پول دست از سر آن برنداشته اند. بیست و چهار تن از سی و شش رئیس دولت هائیتی از سال ۱۸۰۴ تا ۱۹۵۷ یا سرنگون شدند یا به قتل رسیدند. استعمارگران فرانسوی حتی توسن لوورتور را در سال ۱۸۰۳ دستگیر کرده و به فرانسه فرستادند تا وی یکسال بعد در زندانی بمیرد. در سال ۱۹۵۷ یک پزشک به نام فرانسوا دووالیه در هائیتی به قدرت رسید و وقتی سال ۱۹۶۱ برای دومین بار رئیس جمهور شد قانون اساسی را چنان تغییر داد تا ریاست خود را مادام العمر گرداند. وی یک نیروی شبه نظامی به نام «تون تون ماکوت» با چهل هزار عضو ساخت و یکی از سیاهترین دیکتاتورهای تمام قاره آمریکا را بر هائیتی مستولی نمود. وی معتقد بود که باید به هر طریقی شده از «توطئه های کمونیسم بین المللی» جلوگیری کرد. زمانی که دووالیه در سال ۱۹۷۱ درگذشت، پسرش ژان کلود به قدرت رسید و بدون هیچ تغییری به حکومت ادامه داد. در سال های ۱۹۸۰ مردم علیه حکومت دیکتاتوری دووالیه دست به شورش زدند. سرانجام ژان کلود دووالیه روز ۷ فوریه ۱۹۸۶ با یک هواپیمای نظامی آمریکایی به فرانسه گریخت. بیست و نه سال حکومت دووالیه ها دهها هزار کشته زندانی و تبعیدی به جای گذارد. پس از فرار ژان کلود دووالیه یک «شورای دولت ملی»

در صفحه ۴

سال نو را به مردم زحمتکش و مبارز ایران تبریک می گوئیم

سال ۱۳۸۲ با تمام فراز و فرودهایش دارد به پایان خود نزدیک می شود. توده های زحمتکش مردم، با امید و آرزوی زندگی بهتر، به استقبال بهار و سال نو می روند. نور و نشاط و روشنایی، ظلمت و سرما و تیرگی را کنار خواهند زد. برآسمان کشور، ابرهای تیره نخواهند پایید و خورشید حیاط بخش، با تمام عظمتش، گرما بخش زندگی مردم زحمتکش ایران خواهد شد.

سال ۸۲، در ادامه سال های پیشین و سلطه جابرانه و ستمگرانه جمهوری اسلامی در ایران، سال ادامه تعرضات بورژوازی به سطح معیشت و حقوق کارگری، سال تداوم خصوصی سازی، سال اخراج ها و بیکار سازی های وسیع کارگری بود.

سال ۸۲، سال تراکم بیش از پیش صفوف میلیونی بیکاران، سال محرومیت میلیون ها کارگر و خانواده های کارگری از حداقل های حقوقی و تامین اجتماعی، سال تحمیل دشوارترین شرایط کار بر کارگران، سال تشدید فزون از حد فشار کار و سال تشدید استثمار و حشیانه کارگران بود.

سال ۸۲، سال تشدید فشارهای سیاسی و اقتصادی، تحمیل فقر و ناداری و سیه روزی بر اکثریت مردم، سال تداوم سرکوب و حبس، سال پابمالی بیش از پیش حقوق اولیه آحاد جامعه و سال تشدید ستم و تبعیض جنسی علیه زنان بود.

سال ۸۲، سال ارتکاب جنایات و فجایعی چون کشتار و حشیانه کارگران خاتون آباد، به گلوله بستن اعتراضات و تظاهرات توده ای، انفجار تکان دهنده قطار نیشابور، فاجعه دلخراش زمین لرزه بم که دهها هزار کشته و زخمی و آواره برجای گذاشت و سال تحمیل خسارات جبران ناپذیر جانی و مالی بر مردم رنج دیده و ستم کشیده ایران بود.

سال ۸۲، سال رواج بیش از پیش فحشاء و تن فروشی، اعتیاد، کارتن خوابی، کودک خیابانی و هزار و یک عارضه دیگر نظام سرمایه داری بود.

در سالی که گذشت، جمهوری اسلامی به هر وسیله ای متوسل شد تا خود را در چشم مردم بیاراید، آنان را فریب دهد و حکومت خویش را مطلوب و پایدار جلوه دهد. در همین راستا، تلاش نمود برای آبرو نداشتگان و آبرو باختگان نوی خردادی، گزینه سازی کند. سال ۸۲ اما سال شکست مفتضحانه رژیم و حامیان بین المللی آن در این گزینه جویی و شخصیت سازی برای ایفای نقش رهبری نمایش اصلاح طلبی بود.

در برابر انتخایات قلابی و فرمایشی رژیم نیز سال ۸۲ تمایز پرنرنگی را با سال های گذشته ترسیم نمود. واکنش مردم در برابر بازی های جناح های حکومتی پیش از مضحکه انتخاباتی مجلس ارتجاع، و پاسخ آنان به این نمایش مسخره، آن چنان قاطع، روشن و دندان شکن بود، که آشکارا بر سرعت کار مشایعت کنندگان نوی خردادی که تابوت "اصلاحات" را برای خاکسپاری به گورستان می بردند، افزود و تاثیر مهمی بر برگزاری هرچه فوری تر مراسم ختم آن برجای گذاشت.

در سال ۸۲، این واکنش ها که آشکارا حاکی از رشد درجه آگاهی توده های مردم زحمتکش است، با یک رشته اعتصابات، تظاهرات و اعتراضات وسیع و گسترش یابنده توده ای علیه رژیم همراه بود.

دهها هزارتن از کارگران و کارکنان پتروشیمی، کارگران واحدهای نساجی، معادن، گاز و نفت دهها بار دست به اعتصاب زده و اجتماعات اعتراضی برپا کرده اند. در سایر واحدها و بخش های تولیدی نیز کارگران دهها بار دست به اعتراض و اعتصاب زده اند که اعتصاب کارگران ترانسفورماتور، ایران خودرو، تراکتورسازی، ماشین سازی، گروه صنعتی بلا، صنایع فیروزه، الکترونیک، صنایع پزشکی، چاپ، کابل باخیر، الکتروموتور، سامیکو صنعت و صنایع چوب از آن جمله اند. تعدد این اعتصابات، اعتصاب همزمان چند واحد پتروشیمی، اتحاد و هماهنگی کارگران اعتصابی در هر واحد، استمرار اعتصابات و در مواردی حمایت

در هائیتی چه می گذرد؟

دمکراتیک موفق شد در سال ۱۹۹۰ به ریاست جمهوری برسد، اما عدم درک طبقاتی، وی را از کشیش حلی آبادهای پیرو الهیات رهایی بخش به یک خودکامه ثروتمند تبدیل کرد. آریستید و همسرش صاحبان دو شرکت تلفن همراه هائیتی بودند و برای محافظت از خود یک شرکت خصوصی آمریکایی را با پرداخت ۹ میلیون دلار هزینه سالیانه از خزانه عمومی، در اختیار گرفته بودند.

ریاست جمهوری آریستید و الهیات رهایی بخش و سپس حکومت نئولیبرالی وی نه فقط تغییری در وضعیت اقتصادی هائیتی به وجود نیاورد که آن را وخیمتر کرد. بیش از ۴۲٪ مردم هائیتی زیر خط فقر زندگی می کنند. تنها ۱٪ نزدیک به ۵۰٪ ثروت را در اختیار دارد. شاخص «توسعه انسانی» هائیتی ۱۴۶ از ۱۷۶ است. امید به زندگی برای زنان ۵۲ سال و برای مردان ۴۸ است. ۸۵٪ مردم هائیتی با کمتر از یک دلار در روز زندگی می کنند. ۷۰٪ جمعیت فعال کشور بیکارند. هائیتی چهارمین کشور فقیر جهان است.

وقتی آریستید پس از سه سال غیبت اجباری به قدرت بازگشت از نظر اقتصادی به اجرای دستورالعمل های صندوق بین المللی پول ادامه داد. یکی از دستورات صندوق بین المللی پول و بانک جهانی برداشتن تعرفه های گمرکی و باز کردن بازارهای برنج، ذرت و شکر بود. این چنین بود که هائیتی، کشوری که ۷۵٪ مردم آن با درآمدهای کشاورزی زندگی می کنند به چهارمین واردکننده برنج آمریکایی پس از ژاپن، مکزیک و کانادا تبدیل شد. در سال ۲۰۰۳ صندوق بین المللی پول از دولت آریستید خواست تا نظام «انعطاف پذیری بهای بنزین» را به اجرا درآورد. دو ماه پس از اجرای این نظام بهای بنزین ۱۳۰٪ افزایش یافت که خود منجر به افزایش چهل درصدی سبد هزینه خانوارها شد. برای حل این بحران، صندوق بین المللی پول دستور داد تا حقوق حداقلی که در سال ۱۹۹۴ روزانه سه دلار آمریکا تعیین شده بود به یک و نیم دلار کاهش یابد!

نیروهای مخالفی که سرانجام موفق شدند تقریباً بدون دخالت گسترده توده های مردم آریستید را سرنگون کنند در دو دسته نظامی و غیرنظامی جای می گیرند.

یکی از گروه های مسلح شورشی جبهه پیشرفت و ترقی هائیتی (FRAPH) نام دارد. این گروه مسلح در کودتای نظامی سپتامبر ۱۹۹۱ ژنرال سدراس علیه آریستید شرکت کرد و دست به قتل های سیاسی زد. گروه مسلح دیگر خود را جبهه رهایی بخش و بازسازی ملی (FLRN) می نامد که رهبرش گی فیلیپ می باشد. در طی کودتای ۱۹۹۱ نیروهای ویژه آمریکا مستقر در اکوادور به گی فیلیپ آموزش های نظامی لازم را دادند. دو فرمانده شورشی دیگری که

برگزاری مراسم ۸ مارس در ایران و جهان

روزجهانی زن، امسال در بسیاری از شهرهای ایران و جهان برگزار شد. در ایران، دهها مراسم در گرمی داشت این روز برپا گردید. در بسیاری از دانشگاه های تهران و سایر شهرها، سمینارها و جلسات بحث برگزار شد. علاوه بر این در تهران، به دعوت چند سازمان و گروه زنان، تجمعی در پارک لاله سازماندهی شد. این گردهم آیی هایی که با تم "علیه خشونت" تدارک دیده شده بود، با حمله نیروهای سرکوبگر روبرو شد. چندتن دستگیر و شرکت کنندگان متفرق شدند. در فرهنگ سرای خاوران، کنسرت و سخنرانی در گرمی داشت این روز برپا شد. در شهر زلزله زده بم، برای اولین بار در تاریخ این شهر، در یکی از چادرهای محل اسکان زلزله زدگان مراسمی برگزار شد که در آن بیش از صد زن شرکت کردند. در کردستان، مراسم روز زن با تجمع و گردهم آیی و با شکوه بیشتری برگزار گردید.

در شهر سقز بعد از ظهر ۸ مارس، صدها تن در میدان "هه لو" تجمع کردند و در بحث های مختلف پیرامون این روز، شرکت نمودند. این مباحث با جشن و توزیع شیرینی ادامه یافت. در سنج هزاران تن در سالن آزادی گردهم آمدند. مراسم با اعلام یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه آزادی آغاز و با اجرای شعری از شاملو ادامه پیدا کرد. پس از آن سخنرانی هایی در خصوص این روز ایراد شد. پشتیبانی از خواست های زنان پرستار، معلم، کارگر و دانشجوی در بیانیه های منتشره منعکس شده است.

در سراسر جهان نیز مراسم گرامیداشت روز جهانی زن همچون سال های گذشته برگزار شد. در ۶۰ کشور، برای پنجمین سال متوالی، اعتصاب سمبلیک زنان در ۸ مارس برگزار شد. مخالفت با جنگ، اعتراض به حمله به دستاوردهای زنان از جمله تم های این حرکات سمبلیک بود. در فلسطین هزاران زن در اعتراض به "دیوار جدایی" که اسرائیلی ها بنا کرده اند، دست به تظاهرات زدند. در آمریکا، در شهرهای لس آنجلس و نیویورک تظاهرات هایی علیه دولت بوش، جنگ طلبی و تضییق همجنس گرایی برپا شد.

سال نو را به مردم زحمتکش و مبارز ایران تبریک می گوئیم

و پشتیبانی کارگران سایر واحدها یا بخش ها و پیوستن آنها به اعتصاب، تماما حاکی از سازمان یافتگی نسبی این اعتصابات و ارتقاء درجه آگاهی کارگران است. معلمان نیز که جزو زحمتکش ترین و کم درآمدترین اقشار جامعه هستند، چندین بار دست به اعتراض و اعتصاب زده اند و طی این یک سال، سه اعتصاب عمومی برپا کرده اند. پرستاران و پرسنل بیمارستان ها نیز مکرر دست به اعتراض و اعتصاب زده اند. اعتصابات، اعتراضات و تظاهرات سراسری دانشجویان در خرداد و آذر ۸۲، که با کنار زدن تشکل های رژیم و مرزبندی با طیف های رنگارنگ طرفداران همین نظام و بالاخره با ارتقاء کیفی شعارها به ویژه حمایت از اعتصابات و جنبش اعتراضی کارگری همراه بود، آشکارا نشانی از حضور پررنگ تر گرایش چپ رادیکال و سوسیالیستی در میان دانشجویان، و از لحاظ کیفی گامی به پیش در راستای همبستگی میان کارگران و دانشجویان بود. افزون بر این ها، دهها اقدام اعتراضی، راهپیمایی، شورش شهری و تظاهرات توده ای در شهرهای مختلف از جمله اعتراضات و تظاهرات توده ای در اصفهان، تظاهرات و شورش مردم ایده، سراوان، بم، نیشابور، لاهیجان، ماه شهر، بوکان، بانه، مریوان، فریدونکنار و برخی دیگر از شهرهای ایران، تماما حاکی از گسترش اعتراضات توده ای علیه رژیم است.

رشد و گسترش روزافزون این اعتصابات، مبارزات و اعتراضات توده ای در مقیاس تمام کشور، بیان گر این واقعیت است که اکثریت مردم زحمتکش ایران به مبارزه ای مصممانه برای وارد ساختن ضربه قطعی به رژیم ارتجاعی حاکم و تعیین تکلیف نهایی با آن روی آورده اند.

اعتصابات متعدد کارگری، اعتصابات عمومی معلمان، اعتصابات و تظاهرات سراسری دانشجویی، اعتراضات و اعتصابات پرسنل بیمارستان ها و جنبش های اعتراضی توده ای در شهرها و محلات، که هنوز جدا از یکدیگر و پراکنده اند، ضربه قطعی را زمانی به رژیم وارد خواهند ساخت که به اشکال عالی تری از مبارزه ارتقاء یابند. با پیوند زدن این اعتصابات و اعتراضات به استقبال اعتصاب عمومی سیاسی برویم. تنها با اعتصاب عمومی سیاسی و قیام مسلحانه است که توده های زحمتکش مردم ایران می توانند به حیات ننگین ۲۵ ساله جمهوری اسلامی و فجایع بی شمار آن پایان دهند و با استقرار یک حکومت شورایی، آمال های انسانی و برابری طلبانه خویش را متحقق سازند.

آخرین روزهای سال ۸۲ در حال سپری شدن است. نوروز و سال جدید از راه می رسد. بدین امید که سال جدید ناظر گسترش بازهم بیشتر اعتصابات و تظاهرات کارگری و توده ای و گذار به اعتصاب عمومی سراسری باشیم، و بدین امید که با تشدید مبارزه و قیام مسلحانه ناظر یک سره کردن نظام ارتجاعی و ستمگرانه حاکم باشیم، نوروز و سال نو را به همه مردم زحمتکش ایران تبریک می گوئیم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی _ برقرار باد حکومت شورایی

سازمان فدائیان (اقلیت)

۵ / اسفند / ۱۳۸۲

کار _ نان _ آزادی _ حکومت شورایی

نشریه کار

بیست و ششمین سال انتشار خود را با
ایمان به پیروزی طبقه کارگر آغاز می کند

جاودان باد یاد کمون

نخستین حکومت کارگری جهان

از صفحه ۴ در هائیتی چه ...

با شرکت شش نفر از طرفداران وی دولت موقت تشکیل دادند. پس از تصویب يك قانون اساسی جدید، يك عامل دیگر دواولیه که لسلی مانیگا نام داشت در ژانویه ۱۹۸۸ رئیس‌جمهور شد. ژنرال نانفی در ژوئن همان سال وی را با يك کودتا سرنگون کرد تا دو ماه بعد خودش را يك ژنرال دیگر به نام پروسپر آوریل ساقط کند. هنگامی که پروسپر آوریل در ماه آوریل ۱۹۹۰ وادار به استعفاء شد، زنی به نام ارتا توریو از سوی دوازده گروه و حزب اپوزیسیون به ریاست يك دولت انتقالی منصوب شد.

در دسامبر ۱۹۹۰ يك كشييش حلیبی‌آبادهای هائیتی به نام ژان برتران آریستید در انتخابات ریاست جمهوری پیروز شد. دستگاه کلیسا پیش‌تر وی را به خاطر پیروی از «الهیات رهایی‌بخش» و «حمایت از خشونت و مبارزه طبقاتی» عزل کرده بود. در سپتامبر ۱۹۹۱ يك ژنرال به نام راول سدراس در پی يك کودتای خونین آریستید را سرنگون کرد و تا ۱۹۹۴ حکومت نمود. آریستید پس از کودتا ابتداء به ونزوئلا و سپس به آمریکا رفت. در سپتامبر ۱۹۹۴ بیل کلینتون، رئیس‌جمهور وقت آمریکا، به هائیتی بیست هزار نیروی نظامی فرستاد و از ۱۵ اکتبر آریستید به یاری آمریکا و يك كمك مالی ۵۰۰ میلیون دلاری دوباره رئیس‌جمهور شد. در سه سالی که آریستید در آمریکا بود، حزب دمکرات این کشور با وی ارتباط داشت. از سوی دیگر آمریکا با انبوهی از هائیتیانی روبه‌رو شد که با قایق از حکومت دیکتاتوری نظامی سدراس می‌گریختند. آریستید وقتی با كمك نیروی نظامی آمریکا به قدرت بازگشت الهیات رهایی‌بخش را کنار گذاشته بود و يك حکومت نئولیبرالی گوش به فرمان نهادهای بین‌المللی سرمایه‌داری و آمریکا تشکیل داد.

در دسامبر ۱۹۹۵ رنه پروال که دست راست آریستید نام گرفته بود، رئیس‌جمهور شد. آریستید در نوامبر ۲۰۰۰ دوباره در انتخابات شرکت کرد و رئیس‌جمهور هائیتی شد. این انتخابات، بر خلاف قبلی که نخستین انتخابات آزاد هائیتی پس از ۱۸۲ سال نام گرفته بود، با تحریم اپوزیسیون مواجه شد و تقلبات فراوانی در آن صورت گرفت. ژان برتران آریستید می‌بایستی تا ۷ فوریه ۲۰۰۶ رئیس‌جمهور هائیتی باقی می‌ماند، اما روز ۲۹ فوریه ۲۰۰۴ بار دیگر مجبور به ترك قدرت و هائیتی شد.

راهی که آریستید در آن پای گذاشت و سرنوشت وی نشان می‌دهد که او مانند هر پوپولیستی از يك نظریه غیرطبقاتی (برای وی الهیات رهایی‌بخش) حرکت کرد و سپس خود به يك مجری سیاست‌های بورژوازی و دیکتاتور تبدیل شد. اگر دواولیه‌ها با باندهای «تون‌تون ماکوت» به کشتار مردم و خفه کردن هر صدای مخالفی می‌پرداختند، آریستید هم باندهای «شیمیر» را درست کرد و مانند دواولیه‌ها به سرکوب و کشتار پرداخت. یکی از وحشی‌گری‌هایی که مختص «شیمیر» هاست انداختن يك لاستیک اتومبیل آتشین دور گردن مخالفان است.

آریستید با يك رشته وعده برای اصلاحات

در صفحه ۷

اقدامات سرکوبگرانه رژیم علیه زحمتکشان کردستان را محکوم می‌کنیم!

هزاران تن از مردم ستمدیده شهرهای کردستان، از جمله زحمتکشان شهرهای بوکان، بانه و پیرانشهر، روز سه‌شنبه ۱۹ اسفند به خیابان‌ها آمدند و برای چندمین بار در طی یک ماه اخیر، دست به تجمع، راهپیمایی و تظاهرات اعتراض آمیز زدند. مردم زحمتکش این شهرها، ضمن حمایت از مطالبات حق طلبانه زحمتکشان کردستان عراق، علیه رژیم جمهوری اسلامی و سران آن شعار دادند و بدین وسیله بار دیگر اعتراض و ناراضی‌های خویش را نسبت به وضعیت موجود اعلام داشتند.

تجمعات و اعتراضات مردم زحمتکش کردستان، همه جا با یورش و وحشیانه مزدوران رژیم روبرو گردید. نیروهای سرکوبگر، تظاهرات و راهپیمایی اعتراض آمیز مردم را با ددمنشی مورد تهاجم قرار دادند و حتا به تیراندازی نیز متوسل شدند. مزدوران رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، شمار زیادی از مردم را مورد ضرب و شتم قرار دادند و دهها نفر از جوانان و اعتراض کنندگان را بازداشت و روانه زندان ساختند. اعتراض کنندگان نیز در برابر این یورش و وحشیانه دست به مقاومت زدند و در جریان درگیری و اجتماعات اعتراضی خود، تعدادی از خودروهای نظامی، بانک‌ها و مؤسسات دولتی را مورد حمله قرار داده و به آن آسیب رساندند.

جمهوری اسلامی که در چنگال یک بحران عمیق سیاسی و اقتصادی دست و پا می‌زند و با گسترش اعتصابات و اعتراضات توده‌ای، مرگ خود را لحظه به لحظه نزدیک تر می‌بیند، برای به تعویق افکندن لحظه آخر، باز هم به سرکوب و سرنیزه و خون ریزی بیشتر متوسل می‌شود. اما بدون تردید، جلوی مبارزات و اعتراضات توده‌های زحمتکش مردم ایران از جمله زحمتکشان کردستان را با سرنیزه و سرکوب نمی‌توان گرفت. این مبارزات و اعتراضات به حکم شرایط عینی و نیازهای حیاتی مردم ستم کشیده، بیش از پیش گسترش یافته و تا سرنگونی رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی ادامه خواهد یافت.

سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن حمایت از خواست‌ها و مطالبات آزادیخواهان و برابری طلبانه مردم زحمتکش کردستان و مبارزه آنان برای کسب حق تعیین سرنوشت خویش، اقدامات سرکوبگرانه جمهوری اسلامی را قویا محکوم می‌کند و خواستار آزادی فوری دستگیرشدگان است.

از صفحه ۳

اخباری از ایران

چند خبر کوتاه

در اعتراض به نارسایی‌های آموزشی و معیشتی، دانشجویان دانشگاه تربیت معلم تهران، روز ۱۷ اسفند دست به تجمع زدند.

معاون وزیر کار در «کنفرانس ملی ارتقاء اشغال، توانمندی و برابری زنان» گفت: شاخص بیکاری زنان در سال ۸۲، ۲۱/۲ درصد بوده است. این میزان برای مردها ۱۱/۸ درصد بوده است. درعین حال نرخ مشارکت زنان که ۵۰ درصد جمعیت را تشکیل می‌دهند، تنها ۱۱/۵ درصد است.

به گزارش ایلنا، تنها در ده ماهه اول سال جاری، نزدیک به ۱۸۰۰۰ تن از کارگران خراسان از کار اخراج شده‌اند که فقط ۱۴ هزار تن از آنان به طور موقت، به بیمه بیکاری معرفی شده‌اند.

کمک مالی رسیده

سوئد

دمکراسی شورایی ۲۷۲۰ کرون

حقوق و کارانه خود، دست از کار کشیدند و با تجمع در محوطه بیمارستان، خواستار پرداخت مطالبات معوقه خود شدند. اعتراض کنندگان هشدار دادند چنانچه حقوق کامل آنان پرداخت نشود، دوباره دست به اعتصاب خواهند زد.

تحصن کارکنان

بیمارستان فیروز آبادی

صبح روز ۲۳ اسفند، ۱۵۰ تن از کارکنان بهداشتی و درمانی بیمارستان فیروز آبادی واقع در شهر ری، در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات خود و جهت تحقق خواست‌های خویش دست به تحصن زدند. اعتراض کنندگان خواستار حقوق، عیدی، اضافه کاری، بن کارمندی و نیز پرداخت ۳۰ ماه طرح کارانه خود شدند. تجمع اعتراضی کارکنان پس از حدود ۴ ساعت و زمانی که رئیس بیمارستان وعده داد به خواست‌ها و مطالبات کارکنان رسیدگی شود، پایان یافت.

از صفحه ۶ در هائیتی چه ...

نبردهای مسلحانه را از شهر گونایو در اوایل ماه فوریه در کنار گی فیلیپ آغاز کردند اماونل کونستان و ژودل شامبلن نام دارند که هر دو از رهبران باندهای شبه نظامی «تون تون ماکوت» دوآلیه‌ها و FRAPH بوده‌اند. اماونل کونستان شخصاً جوخه‌های مرگی را هدایت می‌کرد که سال ۱۹۹۴ ده‌ها تن از ساکنان یک حلی آباد به نام رابوتو را کشتند زیرا یکی از طرفداران آریستید به نام آمیوت متیه در آن پنهان شده بود. باند FRAPH در دوران حکومت کودتایی ژنرال سدراس به نیروهای نظامی پیوست و طبق یک گزارش کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد که سال ۱۹۹۶ منتشر شد، «سیا» از FRAPH حمایت می‌کرد.

نیروهای غیرنظامی که خواستار سرنگونی آریستید شدند، علیرغم تعدد دارای پایگاه توده‌ای و اجتماعی وسیع نیستند و طبق ارزیابی‌ها کمتر از ۸٪ مردم را نمایندگی می‌کنند. یکی از این نیروها «همگرایی دمکراتیک» نام دارد که خود ائتلافی است از دوستان سازمان سیاسی! رهبر این ائتلاف شخصی است به نام اوانس پل که سابقاً شهردار پایتخت هائیتی، پورت اُ پرنس بوده است. نیروی دیگر «گروه ۱۸۴» است که خود را مجموعه‌ای از ۱۸۴ سازمان «جامعه مدنی» می‌داند که رهبریش را یک سرمایه‌دار به نام آندره آپاید به عهده دارد. آپاید در هائیتی ۱۵ کارخانه نساجی و مونتاژ الکترونیکی دارد و دست کم ۴۰۰۰ کارگر را به قرار روزی ۶۸ سنت (کمتر از یک دلار آمریکا) به کار می‌گیرد. هر چند دستمزد روزانه «قانونی» در هائیتی یک دلار و نیم است! آپاید از حامیان کودتای خونین ۱۹۹۱ بود. هر دو نیروی مذکور در طی ناآرامی‌های ماه فوریه خود را طرفدار «حل سیاسی» بحران در هائیتی اعلام کردند اما هر دو با باند مسلح جبهه‌های بخش و بازسازی ملی (FLRN) ارتباط دارند و پس از سقوط آریستید علناً از باندهای مسلح خواستند تا برقراری نظم و امنیت را تقبل کنند!

نیروهای غیرنظامی اپوزیسیون هائیتی از سوی بنیاد ملی برای دموکراسی (FND) که یک به اصطلاح NGO آمریکایی است حمایت مالی و سیاسی می‌شوند. روزنامه واشینگتن پست روز ۲۱ سپتامبر ۱۹۹۱ از قول یکی از بنیانگذاران FND به نام الن واین‌اشترین نوشت: «آن چه امروز در بنیاد ملی برای دموکراسی صورت می‌گیرد، بیست و پنج سال پیش به صورت پنهانی توسط سیا (CIA) انجام می‌شد.»

همگرایی دمکراتیک و گروه ۸۴ بر سر متنی توافق کرده‌اند که آن را پلاتفرم دمکراتیک

سازمان‌های جامعه مدنی و احزاب سیاسی اپوزیسیون نامگذاری نموده‌اند. انستیتو بین‌المللی جمهوریخواه (IRI) از این پلاتفرم رسماً حمایت به عمل آورده است. انستیتوی که خود از اجزای بنیاد ملی برای دموکراسی (FND) است!

واقعیت این است که مردم هائیتی برای ابراز مخالفت با وضعیت سیاسی و اقتصادی و اجتماعی یک رشته اعتراضات جدی را از اوایل ماه دسامبر ۲۰۰۳ آغاز کردند. اما نیروهای نظامی و غیرنظامی که ربطی به مردم ندارند و فاقد پایگاه توده‌ای هستند ابتکار عمل را به دست گرفتند و برای اهداف ارتجاعی خود وارد میدان شدند. در چنین صحنه سیاسی بود که آریستید با کمترین دخالت یک جنبش توده‌ای سرنگون شد و پیش از آن که شورای امنیت سازمان ملل متحد تصمیم بگیرد که «نیروی حافظ صلح» به هائیتی بفرستند، آمریکا و فرانسه صدها سرباز و ژاندارم در این کشور پیاده کردند.

آمریکا از سال ۱۹۱۵ تا ۱۹۳۴ هائیتی را در اشغال خود داشت و در تمام مدت دیکتاتوری ۲۹ ساله دوآلیه‌ها از آن حمایت کرد. رد پای «سیا» در کودتاهای هائیتی وجود دارد. از جمله کودتای ۱۹۹۱ ژنرال سدراس که به سرنگونی موقت آریستید انجامید. اما باز هم آمریکا بود که پس از سه سال آموزش به آریستید وی را در سال ۱۹۹۴ به قدرت بازگرداند. اکنون هم به گفته خود آریستید این سربازان آمریکایی بودند که او را به زور سوار بر هلیکوپتری کرده و از هائیتی بیرون کردند.

تنها سه روز پس از رفتن آریستید از هائیتی، بر اساس طرح‌هایی که پیش‌تر برای به اصطلاح حل سیاسی بحران در نظر گرفته شده بود کمیسیون شامل سه نفر (یک نفر از حزب آریستید به نام لاوالاس، یک نفر از «جامعه جهانی» و یک نفر هم از پلاتفرم دمکراتیک) دست به ایجاد «کمیته عقلا» زدند که هفت نفر عضو دارد. این هفت نفر نیز روز ۹ مارس شخصی به نام ژرار لاتورتو را به نخست‌وزیری منصوب کردند. شخصی که سال ۱۹۸۸ وزیر امور خارجه هائیتی بود و بیش‌تر در یکی از نهادهای سازمان ملل متحد به نام «سازمان ملل متحد برای توسعه صنعتی» مشغول به کار بوده است. روشن است که با توجه به رویدادهای تکنونی تغییر در وضعیت وحشتناک توده‌های ستمدیده هائیتی به وجود نخواهد آمد. شکل‌گیری دولت «جدید» با مهره‌هایی که در تمام سرکوبگری‌ها از زمان دیکتاتوری دوآلیه‌ها شرکت داشتند یا اپوزیسیون‌های ساخته و پرداخته نهادهای امپریالیستی مسلماً دردی را از آلام بی‌شمار مردم درمان نخواهد کرد.

از صفحه ۲

جاودان باد یاد ...

فدائیان را به بند کشید. ضد انسانی ترین ابزارهای شکنجه را به کار گرفت، تا وظیفه ناتمام رژیم شاه را به انجام برساند. اما رفقای جان باخته سازمان ما، آنهایی که سال‌ها از عمر خود را در سیاهچال‌های قرون وسطایی حکومت اسلامی سپری کردند، و آنهایی که امروز راه، اهداف و آرمان‌های رفقای جان باخته را ادامه می‌دهند، به رژیم جمهوری اسلامی نیز نشان دادند که این سنت ایستادگی و مقاومت کمونیستی و مبارزه برای اهداف سوسیالیستی و آزادیخواهانه در هم شکستی نیست. مادام که مبارزه طبقاتی ادامه دارد، مادام که نظم ارتجاعی سرمایه داری باقی ست، مادام که ستم و استثمار وجود دارد، مبارزه کمونیست‌ها با پیگیری واستواری ادامه خواهد یافت.

در ۲۵ اسفند، روز جانباختگان فدائی، یک بار دیگر یاد فدائیان قهرمانی را که به خاطر اهداف و آرمان‌های والای انسانی طبقه کارگر جان باختند، گرامی می‌داریم و برعهد و پیمان خود به ادامه مبارزه در راه اهداف و آرمان‌های سوسیالیستی طبقه کارگر تا پیروزی نهایی تاکید می‌ورزیم.

بار دیگر هائیتی جولانگاه استعمارگران قدیمی فرانسوی و متجاوزان یانکی شده است. روز سیزده مارس ژنرال آمریکایی ریچارد مایرز وارد پایتخت هائیتی شد تا از وضعیت ۲۶۰۰ سربازی که تاکنون آمریکا به هائیتی فرستاده کسب اطلاع کند. وی ریاست فرماندهی ارتش‌های آمریکا را به عهده دارد و این نخستین باری است که یک نظامی آمریکایی با چنین درجه‌ای به این کشور می‌آید. در همین حال ژرار لاتورتو مشغول تشکیل دولت خود بود که نام دولت «وحدت ملی» را گرفته است.

آیا امپریالیسم آمریکا قصد دارد به نام محافظت از صلح به تدریج نیروی بیش‌تری به هائیتی بفرستد تا منطقه کشور‌های دریای کارائیب را بیش از پیش نظامی کند؟ آیا به دست گرفتن ابتکار عمل در هائیتی توسط امپریالیست‌های آمریکایی که این بار امپریالیست‌های فرانسوی را نیز در کنار خود دارند برای اعمال فشار بیش‌تر به کوبا و حتماً ونزوئلا نیست؟ دولت دست‌نشانده جدید هائیتی جوخه‌های مرگ جدید را چه خواهد نامید؟ سقوط مردم هائیتی در فقر و بینوایی تا کجا ادامه خواهد داشت؟ چه کسانی جزء استعمارگران قدیمی و کشورگشایان و امپریالیست‌های امروزی مسئول این همه فاجعه در هائیتی هستند؟

از صفحه ۱

اعتراضات خیابانی مردم فریدونکنار ادامه دارد

جمهوری اسلامی با تشدید اقدامات سرکوبگرانه و به محاصره در آوردن شهر، می خواهد از تسری شعله های خشم و قیام مردم فریدونکنار به شهرهای اطراف جلوگیری کند.

آخرین خبرها حاکی از آن است که در اثر اقدامات سرکوبگرانه رژیم، لاقل ۶ نفر کشته، ۵۰ تن زخمی و نزدیک به ۲۰۰ نفر دستگیر شده اند.

صبح روز دوشنبه ۲۵ اسفند، اعتراضات هنوز ادامه دارد و مردم با تجمع در برابر شهرداری فریدونکنار، خواستار مجازات عاملان جنایات چند روز گذشته می باشند.

برای ارتباط با سازمان فداییان (اقلیت) نامه های خود را در دو نسخه جداگانه برای دوستان و آشنایان خود در خارج از کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایتان را به یکی از آدرس های زیر پست کنند.

آلمان

K . A . R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany

دانمارک

I . S . F
P . B . 398
1500 Copenhagen V
Denmark

سوئد

M . A . M
Postbox 1144
75141 Uppsala
Sweden

سوئیس

Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland

فرانسه

A . A . A
MBE 265
23 , Rue L ecourbe
75015 Paris
France

کانادا

K.Z
P.O.BOX 2488
Vancouver B.C
V6B 3W7
Canada

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی زیر واریز و رسید آن را به همراه کد مورد نظر به یکی از آدرس های سازمان ارسال کنید.

I . W . A
6932641 Postbank
HOLLAND

شماره های فکس سازمان فداییان (اقلیت)

۰۰۴۴۸۴۵۲۸۰۲۱۹۹

۰۰۴۴۸۷۰۱۶۱۸۸۲۷۱

۰۰۴۴۸۷۰۱۳۸۲۵۷۲

اعتراض گسترده مردم فریدونکنار

حدود سه هفته بعد از مضحکه انتخاباتی رژیم، شهرستان فریدونکنار، شاهد یک اعتراض گسترده توده ای علیه رژیم بود. اعتراض مردم فریدونکنار که به بهانه مداخله شورای نگهبان به نفع یک جناح و تقلبات انتخاباتی از بعد از ظهر دیروز آغاز شده بود، به سرعت گسترش یافت. هزاران نفر از مردم شهر، در اعتراض به وضعیت موجود، به خیابان ها ریختند و با آتش زدن لاستیک، جاده اصلی شهر را مسدود ساختند. نیروهای انتظامی و سرکوب، از وحشت گسترده تر شدن اعتراض توده ای، با تیراندازی و ضرب و شتم، اعتراض کنندگان را وحشیانه مورد یورش قرار دادند و شماری از اعتراض کنندگان را نیز دستگیر کردند. به دنبال این اقدام جنایتکارانه، مردم خشمگین، پاسگاه فریدونکنار را مورد حمله قرار داده و با تصرف آن، دستگیرشدگان را آزاد ساختند و در ادامه، به طرف منزل امام جمعه شهر دست به راهپیمایی زدند. اعتراض کنندگان با سر دادن شعارهایی علیه امام جمعه شهر، اتومبیل نامبرده را نیز خرد کردند. نیروهای انتظامی و ضد شورش ابتدا راههای ورودی به شهر را تحت کنترل خویش در آوردند و بعد از آن، از حرکت اعتراض کنندگان به سمت فرمانداری بابلسر و فریدونکنار ممانعت به عمل آوردند، آنگاه با وحشی گری تمام و تیراندازی های مکرر به سوی مردم، به جان اعتراض کنندگان افتادند. آخرین خبرها تا این لحظه حاکی از آن است که در اثر این اقدامات جنایتکارانه مزدوران رژیم، دست کم سه نفر کشته و بیش از ۲۰ نفر مصدوم و مجروح شده اند.

اعتراض چندهزار نفره مردم فریدونکنار، تنها نمونه نیست. اعتراض گسترده مردم فریدونکنار، مانند دهها شورش، اعتصاب و اقدام اعتراضی در سایر شهرهای ایران، به روشنی حاکی از گسترش روز افزون دامنه اعتراضات کارگران و سایر زحمتکشان ایران علیه رژیم و برای تغییر و دگرگونی وضعیت موجود است. توده های زحمتکش مردم ایران طی یک ربع قرن حاکمیت جمهوری اسلامی، تحت شدیدترین فشارهای سیاسی و اقتصادی به سر می برند و از ابتدایی ترین حقوق خود نیز محروم اند. هم اکنون عمق و دامنه نارضایتی توده ای به حدی رسیده است که کوچکترین مسائل نیز می تواند به بهانه ای برای سرریز شدن خشم و نارضایتی مردم تبدیل شود. واقعیت آن است که شرایط موجود و تراکم مجموعه فشارها و محدودیت هایی که علیه اکثریت مردم اعمال می شود، جامعه را به آستانه یک انفجار بزرگ اجتماعی و سرنگونی جمهوری اسلامی نزدیک تر ساخته است.

سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن حمایت از مبارزات آزادیخواهانه مردم زحمتکش فریدونکنار، همه کارگران و زحمتکشان در سراسر ایران را به تشدید مبارزه برای سرنگونی رژیم فرامی خواند.

سازمان فدائیان (اقلیت)، اقدامات سرکوبگرانه رژیم علیه مردم فریدونکنار را قویا محکوم می کند و خواهان آزادی فوری دستگیر شدگان است.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی _ برقرار باد حکومت شورایی

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۳۸۲/اسفند/۲۳

کار _ نان _ آزادی _ حکومت شورایی

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی _ برقرار باد حکومت شورایی